

ੳ ਓ ਨਾਲ
ਤਿੰਨ ਲਗਾਂ
ਅੰਕੜ ਦੁਲੈਂਕੜ ਹੋੜਾ
ਹੋੜਾ ਲਾਉਣ ਵੇਲੇ ਓ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੁੱਲਾ
ਓ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅ ਮੁਕਤਾ
ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਲਗਾਂ
ਕੰਨਾ ਦੁਲਾਵਾਂ ਕਨੋੜਾ

ੲ ਤਿੰਨ ਲਗਾਂ
ਸਿਹਾਰੀ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਂ

ਸ ਤੋਂ ਕੁ
ਤੱਕ ਸਾਰੇ
ਵਿਅੰਜਨਾਂ ਨੂੰ
ਸਾਰੀਆਂ ਲਗਾਂ
ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ
ਕ
ਖ
ਗ
ਘ
ਙ

ਚ
ਛ
ਜ
ਟ
ਠ
ਡ

ਢ
ਠ
ਡ
ਢ
ਠ
ਡ

ਢ
ਠ
ਡ
ਢ
ਠ
ਡ

ਢ
ਠ
ਡ
ਢ
ਠ
ਡ

ਲਗਾਂ

ਚਿੰਨ੍ਹ

ਕੋਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ

1. ਮੁਕਤਾ

2. ਕੰਨਾ

3. ਸਿਹਾਰੀ

4. ਬਿਹਾਰੀ

5. ਅੰਕੜ

6. ਦੁਲੈਂਕੜ

7. ਲਾਂ

8. ਦੁਲਾਵਾਂ

9. ਹੌੜਾ

10. ਕਨੌੜਾ

।

।

।

।

।

।

।

।

।

ਓ ਅਤੇ ਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਅੱਖਰ ਮੁਕਤਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮੁਕਤਾ

ਜਿਸ ਅੱਖਰ

ਨੂੰ

ਕੋਈ ਲਗ ਨਹੀਂ
ਲਗਦੀ

ਉਸ ਨੂੰ
ਮੁਕਤਾ
ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ।

ਕ
ਸ
ਕ
ਮ
ਏ
ਭ
ਗ
ਲ
ਏ
ਲ
ਲ

ਆਦਿ

ਕੰਨਾ

ੜ

ਇਹ 'ਆ' ਦੀ

ਅਵਾਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੀ ਲੰਬਾਈ

ਅੱਖਰ ਤੋਂ ਅੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਿਹਾਰੀ

ੲ

ਇਹ 'ੲ' ਦੀ ਅਵਾਜ਼
ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਖਰ
ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਬਿਹਾਰੀ

ੀ

ਇਹ 'ਈ' ਦੀ ਅਵਾਜ਼
ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਖਰ
ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਐਂਕੜ

.....

.....

ਇਹ ਲਗ 'ਉ'

ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਅੱਖਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ

ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਦੁਲੈਂਕੜੇ

ਇਹ ਲਗ 'ਉ' ਦੀ
ਅਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਅੱਖਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੱਗਦੀ
ਹੈ।

ਲਾਂ

ਇਹ ਲਗ 'ਏ' ਦੀ
ਅਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਅੱਖਰ ਦੇ ਉੱਪਰ
ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

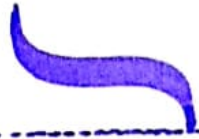

ਦੁਲਾਵਾਂ

ਇਹ ਲਗ 'ਐ' ਦੀ
ਅਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਅੱਖਰ ਦੇ ਉੱਪਰ
ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਰੋੜਾ

ਇਹ ਲਗ 'ਓ' ਦੀ
ਅਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਹ ਅੱਖਰ ਦੇ ਉੱਪਰ
ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਕਨੈੜਾ

ੜ

ਇਹ ਲਗ 'ਔ' ਦੀ

ਅਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਹ ਅੱਖਰ ਦੇ ਉੱਪਰ

ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਲਗਾ ਖਰ

ੴ

ਬਿੰਦੀ : ਕੰਨ, ਬਿਹਾਰੀ, ਲਾਂ, ਦੁਲਾਵਾਂ, ਹੁੜ, ਕਰੋੜ
ਮੁਕਤਾ ਕੇਵਲ ਓ ਨਾਲ

ੴ

ਟਿੱਖੀ : ਮੁਕਤਾ, ਸਿਹਾਰੀ, ਅੰਕੜ, ਦੁਲੈਂਕੜ

ੴ

ਅੱਧਕ

ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਖਰ ਦੀ ਦੁਹਰੀ ਮਦਦ
ਕੁਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ਦੁਲਾਵਾਂ ਨਾਲ

ਅਨੁਨਾਸਿਕ

ੲ ਵ ਠ ਨ ਮ

ਅਨੁਨਾਸਿਕ ਅੱਖਰ ਜਦ
ਕਿਸੇ ਲੰਮੀ ਲਗ ਦੇ ਪਿੱਛੇ
ਆਵੇ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ
ਬਿੰਦੀ - ਟਿੱਪੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ -

ਖਾਣ, ਪੀਣ, ਖਾਨ,
ਸੋਣ, ਝੋਣਾ .....

ਇਨਾਮ, ਨਾਮ,
ਮਾਮੀ, ਕੌਮ, ਮੌਮ

ਅਨੁਨਾਸਿਕ

ਅਨੁਨਾਸਿਕ ਅੱਖਰਾਂ ਤੋਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਧਕ ਦੀ ਅਵਾਜ਼
ਵੇਲੇ ਅੱਧਕ ਦੀ ਥਾਂ ਟਿੱਪੀ
ਵੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ -

ਕੰਮ, ਨਿੰਮ, ਜਿੰਨ,
ਕਿੰਨਾ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ .....

ਸੰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਸਮੇਂ
ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਖੀਰ 'ਤੇ

ਨ ਨਾਲ ਬਿੰਦੀ

(ਇੱਕ ਵਚਨ) ਨਹੀ ਲੱਗਦੀ...

ਓਏ ਜਵਾਨਾ, ਓਏ ਜਾਲਮਾ!

(ਬਹੁ-ਵਚਨ) - ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ, ਜਾਲਮਾਂ ਨੇ।

ਨ - ਠ

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਵਾਰਥ
ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਠ ਲੱਗਦਾ
ਹੈ - ਖਾਣਾ, ਪੀਣਾ, ਹੱਸਣਾ,
ਰੋਣਾ, ਗਾਉਣਾ .....

ਜਦੋਂ ਧਾਤੂ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਰ,ੜ, ਠ ਆਵੇ ਤਾਂ
ਭਾਵਾਰਥ ਕਿਰਿਆ ਨਾਲ
ਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕਰਨਾ, ਮੜਨਾ, ਖੜਨਾ...

ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਛਣਕਵੀ ਅਵਾਜ਼
ਵੇਲੇ ਠ ਅਤੇ ਬੱਝਵੀਂ ਅਵਾਜ਼ ਵੇਲੇ
ਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਭੈਣ, ਪਾਣੀ,
ਬੀਨ, ਗਿਆਨੀ .....

‘ਹ’ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਲਾਵਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਵੇਲੇ ‘ਹ’

ਨਾਲ ਸਿਹਾਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ

ਸ਼ਹਰ → ਸ਼ਹਿਰ

ਪੈਹਲਾ → ਪਹਿਲਾ

ਲੈਹਰ → ਲਹਿਰ

ਕੈਹਣਾ → ਕਹਿਣਾ

ਗੈਹਣਾ → ਗਹਿਣਾ

ਕੈਹਰ → ਕਹਿਰ

ਆਮ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੋ ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਖਾਸ ਨਾਂਵ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਚੱਲਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਹ

‘ਹ’ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ‘ਹੌੜੇ’ ਦੀ
ਅਵਾਜ਼ ਵੇਲੇ ‘ਹ’ ਨਾਲ
ਔਂਕੜ ਲੱਗਦਾ ਹੈ -

ਮੋਹਰ → ਮੁਹਰ

ਮੋਹਲਤ → ਮੁਹਲਤ

ਸੋਹਰਤ → ਸੁਹਰਤ

‘ਹ’ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ‘ਕੌੜੇ’ ਦੀ
ਅਵਾਜ਼ ਵੇਲੇ ‘ਹ’ ਦੇ ਨਾਲ
ਔਂਕੜ ਲੱਗਦਾ ਹੈ -

ਕੌਹ → ਕੁਹ

ਬੌਹਤ → ਬੁਹਤ

ਵੌਹਟੀ → ਵੁਹਟੀ

ਜੇਕਰ 'ਹ' ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ
ਅੱਖਰ ਤੇ ਲਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼
ਆਵੇ ਤਾਂ ਲਾਂ ਕੱਟ ਕੇ ਲਾਂ
ਦੀ ਥਾਂ ਸਿਹਾਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ-

ਕੇਹੜਾ → ਕਿਹੜਾ

ਕੇਹਰ → ਕਿਹਰ

ਸੇਹਰਾ → ਸਿਹਰਾ

ਮੇਹਰ → ਮਿਹਰ

ਹ

ਕੰਨੇ ਦੀ ਲੰਮੇਰੀ ਅਵਾਜ਼ ²¹
ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਨੇ
ਨਾਲ 'ਅ' ਲਿਖੋ, ਜਿਵੇਂ -

ਚਾਅ, ਬਾਅਦ, ਲਾਅ, ਭਾਅ...

ਯ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਇ+ਆ
ਜਾਂ ਇ+ਉ ਜਾਂ ਯਾ ਨੂੰ ਆ ਦੇ
ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ -

ਆਯਾ → ਆਇਆ

ਹੋਇਆ ← ਹੋਯਾ

ਕਯੋਂ → ਕਿਉਂ

ਜਯੋਂ → ਜਿਉਂ

ਤਯਾਗ → ਤਿਆਗ

ਗਯਾਨੀ → ਗਿਆਨੀ

ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ ਦੇ ਪੈਰ
 'ਚ ਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘਟ
 ਗਈ ਹੈ - ਸ਼ਾਸ -> ਸਵਾਸ
 ਸ਼ੀਕਾਰ -> ਸਵੀਕਾਰ

ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਪੈਰ 'ਚ
 'ਵ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਠੀਕ ਵੀ ਹੈ-
 ਸ਼ੈਮਾਨ, ਸ਼ੁਛ, ਸ਼ੁਰ, ਸ਼ਾਧੀਨ।
 ਰ - ਜਿਸ ਅੱਖਰ ਨਾਲੋਂ 'ਰ'
 ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੇ ਉਚਾਰਨ
 ਨਾ ਵਿਗੜੇ ਉੱਥੇ ਪੂਰਾ 'ਰ' ਵਰਤੋਂ,
 ਜੇਕਰ ਉਚਾਰਨ ਵਿਗੜੇ ਤਾਂ
 ਵਰਤੋਂ - ਕਿਰਪਾ, ਇੰਦਰ, ਕਿਰਿਆ,
 ਖਰਜਾ, ਖਰਗਟ, ਖੁੱਤਰ....
 ਦਿਸ਼, ਤ੍ਰਾਹ, ਧੂ, ਖ਼ੈਸ, ਖ਼ੀਤ, ਦਿੜ ....

ਹ

ਕੁਝ ਪੰਜਾਬੀ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ
ਅੰਤ ਤੇ 'ਹ' ਦੀ ਅਵਜ ਥੜੀ
ਸੱਧਮ ਆਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰੀਂ

ਲੱਗਦਾ ਹੈ- ਚੁੱਲਾ, ਜਮਾਂ,
ਜਗਾ, ਮੱਲੜ, ਪੜ, ਖੜ,
ਖੋਲ੍ਹ, ਸੰਨ੍ਹ, ਨਿੰਮੀ, ਗੜ੍ਹ,
ਯਮਲਾ, ਚੜ੍ਹਨਾ, ਰਿੰਨ੍ਹ,

ਕਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਰੀਂ
'ਹ' ਲਿਖਣਾ ਅਸੁੱਧ ਹੈ-

X ਜੇੜ੍ਹਾ, ਕੇੜ੍ਹਾ,
ਵੇੜ੍ਹਾ, ਮੇੜ੍ਹਾ,

ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਨਗਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ
 ਜੋੜ ਕੇ ਲਿਖੋ: ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ,
 ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ....
 'ਵਾਲਾ' ਖਿਛੇਤਰ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ
 ਜੋੜੋ - ਗੱਡੀਵਾਲਾ, ਦੁੱਧਵਾਲਾ...
 ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਿਖੇੜ ਕੇ ਲਿਖੋ-
 ਕਰਮ ਦਈ, ਸੋਹਨ ਲਾਲ, ਰਾਮ
 ਸਿੰਘ, ਅਬਦੁਲ ਹਮੀਦ ....
 ਭਵਿੱਖਤ ਕਾਲ ਦੇ ਗਾ, ਗੇ, ਗੀ ਨੂੰ
 ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜੋ - ਖਾਏਗਾ,
 ਖੇਡੇਗਾ, ਪੜ੍ਹੇਗੀ .....
 'ਕੇ' ਨੂੰ ਧਾਤੂ ਨਾਲੋਂ ਨਿਖੇੜੋ:-
 ਖਾ ਕੇ, ਨਾ ਕੇ, ਪਾ ਕੇ, ਪੜ੍ਹ ਕੇ ....